

Frederik Vad Nielsens tale ved DSU's 100-års jubilæumsfest

Taler

Frederik Vad Nielsen
Forbundsformand for DSU

Dato

8. februar 2020

Sted

Docken, København

Kære DSU'ere

Det her er et helt vildt unikt øjeblik. Kig jer omkring. Kig jer over skulderen.

Herinde sidder 100 års politisk danmarkshistorie.

Her sidder mennesker, der repræsenterer deres kolleger i lønforhandlinger.

Her sidder mennesker, der tager ansvar for deres og andres børn i skolebestyrelser.

Her sidder mennesker, der hver eneste dag pumper nyt liv i foreningslivet efter kl. 16.00.

Her sidder mennesker, der var aktive modstandsfolk under besættelsen.

Her sidder mennesker, der leder eller har ledet samfundsudviklingen i Danmark.

Ja, der sidder sågar en professionel julemand her i salen!

Vi er SAMMEN. Og vi har alle sammen én ting tilfælles: en dyb kærlighed til Danmarks stærkeste politiske ungdomsorganisation, Danmarks Socialdemokratiske Ungdom. Velkommen til, venner!

Det er ikke tilfældigt, jeg starter, som jeg gør. For når jeg i ugerne op til denne dag har gennemgået aftenens deltagerliste, så har jeg kunnet se et mønster tegne sig: Mennesker, der har fået magt, evne og vilje til at tage ansvar for at skabe stærke fællesskaber på alle niveauer i vores land. Repræsentere andre end sig selv. Stille sig til rådighed for kampen for bedre liv. Kombinere idealisme med realisme, for skridt for skridt at skabe et mere tåleligt samfund for os alle sammen.

Og så kan man slet ikke se på jer, at I er mærkelige – for det er I. Jeres Facebook-profiler afslører det ikke, men I er en meget speciel flok mennesker. I en beretning på en DSU-kongres i 1920'erne blev der sagt følgende: "Ingen organisation inden for Arbejderbevægelsen har i sind og interesse så vanskeligt sammensat et menneskemateriale, som det den socialdemokratiske ungdom må arbejde med".

Sådan har det altid været hos os i DSU – på godt og ondt. Og sådan startede det d. 8. februar 1920 i Aarhus.

DSU er et af de mest afgørende resultater af splittelsen mellem kommunister og Socialdemokrater. I Socialdemokratisk Ungdomsforbund (SUF) havde flertallet længe raslet med sablerne, og Stauning var ved at være træt.

SUF havde kaldt det forræderi, at Stauning var trådt ind i den radikale Zahle-regering i 1916. De havde enøjet og ukritisk omfavnet bolsjevikkerne i Rusland. Og da SUF så endelig rev alle bånd til Socialdemokratiet over d. 8. februar 1920, så valgte et mindretal at skabe DSU. Derfor sidder vi her i dag.

Den bedste måde at beskrive DSU på er ved at kigge på navnet ord for ord. Danmarks Socialdemokratiske Ungdom.

D'et står for Danmarks. Her ligger den tydeligste afstand til kommunisterne. De kiggede mod øst – vi var forankret her. Deres loyalitet lå hos de revolutionære antidemokrater – vores var forankret i den demokratiske ånd.

Derfor står D også for demokrati – og det har og vil altid være en af DSU's mest afgørende søjler.

Vi kæmper mod alle former for fanatisme og fundamentalisme. Mod nazisme, fascisme, islamisme og kommunisme. Vi ved, hvor farligt det er, når ideologi giver mennesker blodtåger for øjnene. Vi er demokrater før noget som helst andet.

Derfor stod vi forrest i oprettelsen af vores internationale samarbejdsorganisation IUSY i 1946 med DSU-formand Per Hækkerup i spidsen som den første generalsekretær.

Derfor gik vi på gaden, da sovjetiske tropper gik ind i Ungarn i 1956.

Derfor kæmpede vi for at støtte unge demokratiske kræfter i Østeuropa, op til og efter murens fald.

Og derfor har DSU demokratiprojekter overalt i verden. Vi tror på international solidaritet og på, at vejen til mere lighed og frihed er brolagt med stærke socialdemokratiske bånd i Norden, Europa og verden.

Til alle jer, der har repræsenteret DSU i kampen for en bedre verden: Tusind tak! Giv dem en hånd.

Kampen for hele tiden at udvikle demokratiet og give mennesker større indflydelse på deres eget liv har løbet som en rød tråd hos os. Vi stod forrest, da valgretsalderen skulle sænkes til 21 år og senere til 18 år. Vi har kæmpet for et uddannelsessystem, der skulle give alle musklerne til at insistere på medbestemmelse. Fordi det er vejen til frihed.

Her er der brug for, at vi kommer op i gear. Kampen for demokratiske fremskridt og sociale fremskridt SKAL gå hånd i hånd hos os. Men det er som om, vi er ved at glemme det sidste.

Lad os nu få 16-års valgret, så alle, der har gennemført grundskolens samfundsfag, er klar til at deltage aktivt i et demokrati, hvor de ældre fylder langt

mere end de unge.

Lad os tage mere magt fra de store administrationer og give det til dem, der dagligt er afhængige af velfærdsstatens institutioner.

Lad os genoplive partiernes rolle som stærke lokale demokrati-fællesskaber, hvor de får incitamenter til at mobilisere unge, fattige og socialt udsatte, som i dag er ligegyldige i vores demokrati.

Kære venner, der er stadig behov for demokratiske fremskridt. Det har været en af DSU's bærende søjler fra starten. Lad os genoplive den kamp!

S'et står for socialdemokratiske. Fra DSU's fødsel var holdningen klar: Vi er arbejderbevægelsens politiske ungdomsorganisation – og vi er loyale over for Socialdemokratiet.

Ikke at vi altid er ENIGE med Socialdemokratiet. Der var engang en DSU-formand, der sagde om partiets FU-medlemmer: "Det er rystende, at de mennesker, som skulle udgøre partiets fornemmeste repræsentanter, illustrerer politisk umodenhed og så elendig taktisk forståelse".

DSU's opgave i forhold til Socialdemokratiet er at have det lange lys på. Se hvor verden bevæger sig hen, før den når ind bag de tykke mure på Christiansborg. Og råbe op, hvis partiet træffer nogle valg, der møder den nye verden med de forkerte svar.

Derfor var vi nogle af de første, der krævede, at Socialdemokratiet skulle tage miljøkrisen alvorligt.

Derfor sagde vi, at et EU uden regulering af markedskræfterne ville skade lønmodtagerne.

Derfor har vi talt imod en systembevarende tilgang til den offentlige sektor.

Derfor krævede vi allerede i 1990, at Danmark skulle halvere sit energiforbrug i 2040.

Og derfor krævede vi regulering af finanssektoren i begyndelsen af 10'erne.

Meget af det er siden gået hen og blevet Socialdemokratiets politiske linje.

Det håber jeg også, at det, jeg siger nu, gør. For DSU har selvfølgelig det lange

lys på og kigger på den verden, vi står til at overtage. Lad mig nævne to ting:

1) Den grønne omstilling må ikke tages som gidsel af højrefløjen, der vil bruge den til at afvikle velfærdsstaten sammen med De Radikale. Hvis valget bliver "velfærd eller klima", så er det ikke børnene og skolelærerne der ryger – så er det arbejdsmiljø, dagpenge og social dumping. Derfor: Lad os afvikle klimagæld frem for offentlig gæld de næste 10 år og ikke smadre arbejderklassen!

2) Uddannelsessystemet passer ikke til det 21. århundredes omskiftelighed og krav om flere, der kan arbejde i den moderne produktion. Lad os bruge mindre tid på uddannelse i starten af vores liv – til gengæld for flere uddannelsesrettigheder i løbet af vores liv. Lad os droppe tanken om at uddannelse alene er vejen til livsrealisering og genoplive det aktive fritids- og dannelsesliv.

Kære venner, det kan siges meget enkelt: DSU vil nu og i fremtiden fortsætte med at være den kamphund, der formulerer de nye svar på, hvordan vi skaber et mere frit, mere lige og mere socialt retfærdigt Danmark. Socialdemokratiet behøver det – fremtiden kræver det!

U står for ungdom. I DSU er vi unge. Og vores ambition er ikke at være et ungdomsparti – men en politisk ungdomsorganisation. Vi vil være den politiske overbygning for alle de unge, der kæmper for deres fag, uddannelse og for mere retfærdighed i andre bevægelser. Derfor vil jeg også på vegne af DSU rette en tak til ungdomsfagbevægelsen. Vi kan være uenige – men på de store linjer kæmper vi sammen for at forbedre helt almindelige menneskers hverdag. Tak for det!

I de første mange år var DSU rammen om sociale ungdomsaktiviteter i store og små byer. Vores kæmpe medlemsfald kom faktisk, da velfærdsstaten for alvor fik luft under vingerne. Pludselig blev vores danseaftener erstattet af kommunale ungdomsklubber. I dag er antallet af værdibårne foreninger styrtdykket – samtidig med at foreninger som vores selv har skelnet mellem sociale aktiviteter og politiske aktiviteter. Måske har det været en fejl? Vi behøver ikke at overlade de stærkeste ungdomsfællesskaber til den offentlige sektor.

Billeder gennem de sidste 100 år afspejler også ungdommens udvikling – måske

lidt forsinket. Hippietøjet fra 1960'erne fik måske lov at sidde lidt for længe på DSU's ledelse. Det samme gælder de mere eller mindre smarte jakkesæt fra 1990'erne. Og vores filmplakater, kampagner og medlemsblade viser også, at det ER unge, der skaber DSU hver eneste dag.

Der var valgkampen i 1980'erne, hvor DSU lavede plakaten: "Den gode, den onde og den virkli' sjove". Her var den gode Johnny Reimar, den onde Saddam Hussein og den virkelig sjove Uffe Ellemann. Smølfefar Johnny Reimar truede med sagsanlæg, men som DSU-formanden sagde: "Vi klarede Warner Bros. sidste gang, så mon ikke vi er i stand til at klare Reimar".

Der var dengang, Dansk Folkeparti lagde sag an mod os, fordi DSU havde stjålet deres hunde fra valgplakaten! Og der var dengang, den bedrageridømte Johnny Nim fra Det Faglige Hus krævede en undskyldning eller 100.000 kr, fordi vi havde kaldt hans biks for en "fupforretning".

Og så var der DSU'eren, som i slutningen af 1990'erne tegnede følgende portræt af DSU's medlemmer: "Tøjstilen er for mændenes vedkommende Morten-Bødskov-Look-alike, og for kvindernes vedkommende Lotte-Bundsgaard-Wanna-Be. Tydelige indavlstræk. Dyrkelse af kroppen anses for unødvendig – bortset fra højre overarm, der for nogens vedkommende er særdeles veludviklet".

Kære DSU,

Vi er idealister i den virkelige verden.

Vi er "gør din pligt og kræv din ret".

Vi er bærere af kulturen og skabere af forandringen i Arbejderbevægelsen.

Vi tror på resultater i virkeligheden før sværmerier i teorien.

Vi er ungdommens frontlinje i kampen for at skabe et mere frit, et mere lige og et mere socialt retfærdigt Danmark.

Lad mig slutte med at læse første og sidste vers højt af Oskar Hansens sang fra 1947 "Det sværeste":

"Det svære er ikke at drømme

sig ud mod en fjern horisont,
det sværeste er at tage sit job,
sit job i den daglige dont.

Det svære er slet ikke stjerner
og viddernes vældige sus -
det sværeste er at skabe lidt højhed,
lidt højhed i hverdagens hus”.

Kære alle sammen. Jeg vil bede jer rejse jer op og udbryde et trefoldigt leve for
Danmarks Socialdemokratiske Ungdom.

Kilde

Manuskript tilsendt fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Festtale, Jubilæumstale, Socialdemokratiet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/frederik-vad-nielsens-tale-ved-dsus-100-aars-jubilaefest>